

בשירותים של צוותא | דניאל כהן לוי

© כל הזכויות שמורות לדניאל כהן לוי | dcl500500@gmail.com

עלה לראשונה במסגרת פרויקט המחזאים בצוותא סדרת רשת, אפריל 2021, בימוי: יעל גולדברג, משחק: גילת אנקורי, יעל טל, שיר אברמוב, צילום ועריכה: ארז שורצבאום. [לצפייה](#)

דמויות

אלה בת 30

דריה בת 30

אילנה בת 60

(רגע לפני הצגה בשירותים בצוותא. דריה, כבת שלוש, לבושה מוקפד, מכנס ג'ינס וחולצה מכופתרת. עומדת מול דלת של תא שירותים סגור, היא מביטה בדלת ולבסוף דופקת. קולה של אלה נשמע מעבר לדלת)

אלה לא.

דריה נו, באמת.

אלה אני נשארת.

דריה בשביל זה הבאת אותי לפה?

אלה את יכולה ללכת.

דריה ממש! נראה לך שאני אכנס ואשאיר אותך כאן? (שתיקה) את לא יוצאת?

אלה לא יכולה.

דריה איזה עקשנית. (דריה צועדת הלך ושוב) את לא מתכוננת להכנס בכלל?

אלה לא יודעת.

דריה טוב, לפחות תפתחי ותני לי להכנס.

אלה אמרתי לא.

דריה (דופקת) אלה... (פאוזת) נו, אלה... (פאוזת) אלה...!

אלה מה?

דריה (ברצינות) מה קורה?

אלה לא יודעת.

נפרדתם?	דריה
מה? מה זה קשור?	אלה
טוב, לא יודעת! מה את נתקעת בשירותים שנייה לפני שמתחילה ההצגה... את לא מתכוונת לעזור לי פה בכלל?	דריה
(אלה בועטת מתחת לדלת קופסא)	
איכס, מה זה? מה זה היה שם?	דריה
לא. קניתי את זה, נו. (דריה מביטה מקרוב. נופל לה האסימון, מדובר בערכה לבדיקת הריון)	אלה
(לוחשת) אומג! את בהריון? רצינית? אבל למה חמש דקות לפני ההצגה?	דריה
לא יודעת. נלחצתי שעכשיו אני אשב שעה וחצי או לא יודעת כמה זמן, וכל הזמן אני רק אחשוב על זה. וההצגות של נדב ממש ארוכות, ואז בטח נלך לשבת עם ההורים שלו איפשהו, ובנתיים אני אתחרפן עד שנחזור... ואמא שלו יש לה חוש שישי, ישר היא תקלוט עלי, היא עוד תדע לפני או משהו.	אלה
את דפוקה. הפחדת אותי. טוב נו, את עושה?	דריה
...כבר עשיתי.	אלה
(התרגשות) ...!	דריה
זה לוקח מלא זמן. ועכשיו אני לא מעיזה להסתכל.	אלה
תגידי, בטוח שיש סיכוי...? או שקיים מצב שאת עכשיו סתם מכניסה את עצמך לסרט בלי קשר...? ... אלה?	דריה
מה!	אלה
מה קורה. הסתכלת?	דריה
לא. אני לא בנויה לזה עכשיו. אני לא בנויה לזה...	אלה
לא בנויה למה?	דריה
להיות בהריון. ולהניק, לקנות קייל, לעבור למושב, לעשות יעוץ שינה, לבשל, לעשות ספונג'ה בשישי, לקנות כיסא לרכב, לקנות רכב –	אלה
טוב, די להגזים.	דריה
פשוט יש מלא דברים שאני עוד רוצה להספיק.	אלה
לא, כי להיות סגורה בתא שירותים זאת הדרך להספיק אותם?	דריה
אני רוצה לטייל, לישון עד מאוחר, לעשות את הדוקטורט.	אלה

דריה	איזה דוקטורט?
אלה	איזשהו דוקטורט!
דריה	תקשיבי אם את רוצה לעשות את הדוקטורט הזה את תעשי אותו, זה לא קשור לזה, ותפסיקי סתם להלחיץ את עצמך. קדימה תסתכלי.
אלה	אני לא יכולה. קחי, (מושיטה לה את הבדיקה עטופה בנייר טואלט מתחת לדלת התא) תגידי לי את.
דריה	(לוקחת, המקל בדיקה עטוף בהמון המון נייר טואלט) טוב שלא הגזמת. שלא תגידי שאני לא חברה טובה, שאני מוכנה ככה להחזיק מקל שהשתנת עליו. (דריה מתחילה לגלגל את הנייר)
אלה	הכי טובה. נו?
דריה	(פותחת את הנייר לאט) את יודעת שאת לא חייבת.
אלה	מה?
דריה	את בכלל רוצה להיות בהריון?
אלה	לא יודעת. לא יודעת מה אני רוצה. אני רק יודעת שאני לא רוצה זה לעבור לגור במושב מנחמיה ליד אמא שלו –
	(באותו הרגע הדלת לחדר השירותים נפתחת, נכנסת אישה בגיל 60, צבעונית, משקפיים בעלות מסגרת מפתיעה, יש לה תיק קטן מסוגן. דריה מחביאה מיד את המקל בכיס האחורי של הג'ינס, וקוטעת את אלה)
דריה	אילנה, הי!
אילנה	דריה, מותק! מה שלומך? תשמעי אני ממש מתרגשת. (מביטה סביב) ואי, איזה יפה עשו כאן נכון? (פונה למראה להתארגן) ממש פחדתי שאני מאחרת. אבל בסוף הגענו בזמן. תגידי מה שלום אמא? בסוף הם נסעו לצימר הזה שנתתי לה? אני באמת צריכה להתקשר אליה מחר לשאול איך היה. (פותחת ברז לשטוף ידיים, הסבונייה לא עובדת) רואה מה זה, זה בדיוק ההבדל בין כאן לבין אירופה, הפרטים הקטנים. (מחפשת משהו בתיק) ראית את אלה? היא אמרה שהיא תיקח את הכרטיסים, אבל לא ראיתי אותה. (דריה מושכת בכתפיה) ונדב אמר משהו שצריך לשבת בימין, טוב היא בטח תדע, אני מתקשרת אליה רגע. (מוציאה נייד ומחייגת, דריה דרוכה) אנחנו חייבים להכנס לשבת... כי דודי הרי חייב לשבת אחרי הניתוח בברך. אגב, אמא שלך המליצה לו על הרופא הזה. רופא מצוין.
	(אילנה עסוקה בסידורים אחרונים מול המראה, בזמן שהיא ממתנה על הקו. רחשים נשמעים מהתא, אלה מעבירה מתחת לדלת מעטפה עם כרטיסים, דריה קולטת ומתכופפת להרים אותה, בדיקת ההריון נופלת לה מהכיס האחורי, היא לא שמה לב)

דריה	אילנה. שכחתי זה היה אצלי. היא נתנה לי את זה... אתמול. כי היא לא רצתה... בגלל דודי.
אילנה	אה! תראי איך הכל מסתדר, ממש במקרה נכנסתי לשירותים. (היא לוקחת את המעטפה, מתחילה לסדר את השיער, היא זקוקה לשתי הידיים, מתלבטת אם להניח את המעטפה על השיש הרטוב, ולבסוף תופסת לרגע את המעטפה בפה, דריה מביטה מזועזעת. לפתע אילנה נועצת בה מוזר דרך המראה) מה זה?
דריה	אההה...?
אילנה	(עוזבת הכל ומתקרבת לבדיקה שעל הרצפה, דריה נבהלת ומתכופפת להרים את הבדיקה ומסתירה אותה) זה שלך?
דריה	אההה...
אילנה	...עכשיו עשית? אז בגלל זה את ככה שקטה. ואני לא הבנתי. אל תדאגי, אני לא מתערבת. אני לא פה. (מביטה בדריה בדריכות, דריה פותחת לאט את היד, שתיהן מביטות על הבדיקה) סיפרת לאלה? היא תשתגע שהיא תדע.
דריה	כן... אני אגיד לה.
אילנה	אין אתן כמו אחיות. הייתה לי הרגשה. אפילו לרגע חשבתי אולי אלה... את יודעת... (רגע מותח, צלצול שני/אורות מהבהבים) טוב, אני לא מתערבת. נתראה בפנים אני רצה. יוצאת)
דריה	אילנה.
אילנה	(היא עוצרת) מה?
דריה	את יכולה אולי לא להגיד לאמא שלי?
אילנה	(חוזרת, מחבקת אותה, צלצול שני/אורות מהבהבים) טוב אני רצה, אני רצה. (אילנה יוצאת, רגע שקט)
אלה	דריה?
דריה	מה?
אלה	אני יוצאת.
דריה	טוב.
	(הדלת לתא נפתחת אלה יוצאת. הן מביטות אחת על השנייה, מחייכות)

סוף